

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119306992
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6119306992.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

– 1 –

41Cob/46/2022-502

ZNAK_SR

file_0.wmf

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členiek senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a JUDr. Marty Holecovej v právnej veci žalobcu Wigger s. r. o., Račianska 133, 831 02 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 46 321 012, zastúpeného Mgr. Petrom Rybánskym, advokátom so sídlom Farská 46, 949 01 Nitra, IČO:44 036 213 proti žalovanému CENTRUM - SVET, s.r.o., Lieskovská cesta 6, 960 01 Zvolen, IČO: 44 430 574, zastúpeného JUDr. Evou Krchňavou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Rudlovska cesta 47, 974 00 Banská Bystrica, IČO: 17 061 458, o zaplatenie 18.074,82 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11Cb/13/2019-422 zo dňa 14. apríla 2022 takto

r o z h o d o l :

– 20 –

41Cob/46/2022-502

ZNAK_SR

file_0.wmf

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

I. Opravuje IČO žalovaného v záhlaví rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 11Cb/13/2019-422 zo dňa 14.04.2022, ktoré správne znie: 44 430 574.

II. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 11Cb/13/2019-422 zo dňa 14. apríla 2022 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

– 20 –

41Cob/46/2022-502

ZNAK_SR

file_0.wmf

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

1. Okresný súd Zvolen napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 18.074,82 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 18.074,82 Eur od 03.05.2019 do zaplataenia. Druhou výrokovou vetou zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou podanou 5.6.2019 v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal voči žalovanému zaplataenia sumy 18.074,82 eur s 5% úrokmi ročne zo sumy 18.074,82 eur od 3.5.2019 do zaplataenia na tom skutkovom základe, že na základe kúpnej zmluvy zo dňa 3.8.2018, resp. 6.8.2018 nadobudol do vlastníctva motorové vozidlo zn. Mercedes-Benz S350, VIN: A.. Po zakúpení predmetného motorového vozidla sa na ňom prejavila závada, pri ktorej motorové vozidlo stratilo výkon, výrazným spôsobom spotrebovalo motorový olej a preplo sa do núdzového režimu, ďalšie používanie motorového vozidla nebolo možné. Žalobca vozidlo okamžite pristavil do autorizovaného servisu, ktorý diagnostikoval vadu turbodúchadla s odporúčaním jeho výmeny, ako alternatívu ponúkol repasovanie vadného dielu. Žalobca túto skutočnosť bezodkladne reklamoval u žalovaného so žiadosťou o zjednanie nápravy. Žalobca si dal zároveň vypracovať znalecký posudok, z ktorého záverov vyplýva, že uvedená vada, ktorá bráni riadnemu užívaniu zakúpenej veci bola prítomná už pri predaji motorového vozidla a teda zodpovednosť za ňu nesie predávajúci. Žalovaný odmietol všetky nároky žalobcu, ktorý v nadväznosti na postoj žalovaného bol nútený od kúpnej zmluvy odstúpiť a žiadať vrátenie kúpnej ceny a úhradu nákladov spojených s uplatnením nároku z vád. Žalovaný odmietol odstránenie vád a zároveň deklaroval, že nemieni žalobcovi vydať akékoľvek plnenie, ani mu nahradiť akékoľvek náhrady v prípade škody. Žalobca teda žiadal vrátiť kúpnu cenu vo výške 15.000,--eur a úhradu nákladov spojených s uplatnením nároku z vád, a to náklady na diagnostiku/určenie závady motorového vozidla v sume 1.116,72 Eur, náklady na vypracovanie znaleckého posudku vo výške 452,80 Eur a náklady na havarijné poistenie motorového vozidla vo výške 1.505,30 Eur za obdobie, kedy zavinením žalobcu nebolo možné vozidlo užívať. Súčasne si žalobca uplatnil aj úroky z omeškania, a to v zákonnej výške 5% ročne zo žalovanej sumy od 03.05.2019 do zaplataenia, a to odo dňa uplynutia dodatočnej lehoty v zmysle listu právneho zástupcu zo dňa 17.04.2019, ktorá vzhľadom na doručenie uvedeného listu dňa 25.04.2019 uplynula dňa 02.05.2019.

3. Odvolací súd zistil, že Okresný súd Zvolen rozsudkom č. k. 11Cb 13/2019-132 zo dňa 07. novembra 2019 (v poradí prvým) žalobu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%, keď mal za to, že nedošlo k riadnemu splneniu povinností žalobcom, keďže žalobca nepreukázal riadne vrátenie motorového vozidla žalovanému. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca a Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 41Cob 29/2020-205 zo dňa 11. augusta 2020 rozsudok Okresného súdu Zvolen zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď bol toho názoru, že v predmetnej veci došlo k platnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy, pretože v konaní bolo listinnými dôkazmi preukázané, že žalovaný neodstránil vady na vozidle a nepristúpil ani na jednu z možností, požadovaných žalobcom, a to buď opraviť vady alebo pristúpiť k vráteniu finančných prostriedkov, keďže žalobca navrhoval ako ďalšiu možnosť okrem odstránenia závad aj vrátenie vozidla. Odovzdanie motorového vozidla autorizovanému servisu považoval odvolací súd za riadne odovzdanie vozidla žalovanému, keďže žalovaný mal možnosť si predmetné motorové vozidlo z autorizovaného servisu prevziať, prípadne ak s odstúpením od zmluvy nesúhlasil, bol povinný žalobcovi oznámiť, že si motorové vozidlo z autorizovaného servisu neprevezme. Žiadne takéto skutočnosti žalovaný v liste adresovanom žalobcovi dňa 29.4.2019 neuviedol, len potvrdil, že nárok žalobcu je neoprávnený a jeho požiadavky neakceptuje, lebo nemajú opodstatnenie v zákone.

4. Odvolací súd nepoprel, že v prípade odstúpenia od zmluvy majú zmluvné strany povinnosť vrátiť si vzájomné plnenie, ale ako už bolo vyššie uvedené, odovzdanie vozidla autorizovanému servisu považoval odvolací súd za dostatočné na to, aby si žalovaný uvedené vozidlo na tomto mieste prevziať mohol. Z toho dôvodu už v čase rozhodovania súdom prvej inštancie si žalobca tú časť vzájomnej povinnosti ohľadne vrátenia vozidla splnil, čím bol naplnený aj synalagmatický vzťah medzi stranami sporu a predmetom sporu tak zostalo len rozhodovanie o nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy.

5. V ďalšom konaní sa okrem nároku na vrátenie kúpnej ceny vo výške 15.000,--Eur bude súd prvej inštancie zaoberať aj nárokom žalobcu na úhradu nákladov spojených s uplatnením nároku z väd, ktoré nároky si žalobca uplatnil už v žalobe spolu vo výške 3.074,82 Eur, pretože súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku žiadnym spôsobom neodôvodnil, na základe akej skutočnosti žalobcovi nepriznal tieto náklady spojené s uplatnením nároku z väd, týmito nákladmi sa súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vôbec nezaoberal. Bude preto povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní skúmať aj opodstatnenosť a výšku týchto nákladov uplatnených žalobcom.

6. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že vo veci odvolací súd zistil, že medzi zmluvnými stranami bola uzatvorená kúpna zmluva, na základe ktorej žalovaný ako predávajúci odpredal žalobcovi motorové vozidlo značky Mercedes-Benz S350. Keďže po zakúpení motorového vozidla sa podľa názoru žalobcu na ňom prejavila vada, pri ktorej vozidlo stratilo výkon, výrazným spôsobom spotrebovalo motorový olej a prešlo sa do núdzového režimu, upozornil na tieto skutočnosti žalovaného s tým, že ak sa preukáže na vozidle nejaká závažná chyba, bude mať žalobca za to, že chyba bola už pri kúpe vozidla ako skrytá vada a bude žiadať o vrátenie peňazí s tým, že samozrejme vráti vozidlo, ak by sa nedohodli inak. V ďalšej emailovej komunikácii oznámil žalobca žalovanému, že únik oleja a repas turba považuje za skrytú vadu, ktorá bola známa už pri predaji vozidla a požiadal o opravu auta s tým, že by fakturoval predmetnú opravu spojenú s únikom oleja na spoločnosť žalovaného alebo ako druhú možnosť uviedol vrátenie auta. Žalovaný na email žalobcu reagoval oznámením, že sa nejedná o skrytú vadu. Následne žalobca oznámil žalovanému, že trvá na uplatnenom nároku z väd a oznámil mu, že oslovil súdneho znalca so žiadosťou o vypracovanie znaleckého posudku za účelom posúdenia väd na predmetnom motorovom vozidle.

7. V písomnej komunikácii zo dňa 14.01.2019 a 11.03.2019, žalobca listom zo dňa 17.4.2019 odstúpil od kúpnej zmluvy zo dňa 03.08.2019, resp. 06.08.2018 z dôvodu, že žalobca nebol nijakým spôsobom upozornený na akúkoľvek, čo i len v teoretickej rovine do úvahy pripadajúcu vadu predmetného motorového vozidla a odhliadnuc od podozrení vyslovených znalcom v znaleckom posudku o zrejmej vedomosti spoločnosti žalovaného o uvedených vadách motorového vozidla je podľa názoru žalobcu nepochybné, že vady boli prítomné už v čase kúpy a bolo povinnosťou žalovaného na ne upozorniť. Uviedol, že je nepochybné, že v prípade, ak by bol riadne upovedomený o technickom stave predmetného motorového vozidla, s poukazom najmä na jeho vady, pre ktoré nie je možné toto vozidlo riadne užívať, nikdy by ho nekúpil.

8. V odstúpení od zmluvy ďalej uviedol, že odovzdáva motorové vozidlo Mercedes-Benz S350, VIN: A. ako predmet kúpy podľa zrušenej kúpnej zmluvy, ktoré sa nachádza v autorizovanom servise Mercedes - Benz, spoločnosť Motor-Car Bratislava, spol.s.r.o. so sídlom Tuhovská 5, 831 07 Bratislava 36. Žalobca v liste uviedol, že autorizovaný servis bol upovedomený o obsahu komunikácie žalobcu a žalovaného a zaslaním tohto listu na vedomie je oboznámený s odstúpením žalobcu od kúpnej zmluvy, v zmysle čoho je možné zo strany spoločnosti žalovaného predmetné motorové vozidlo okamžite prevziať v autorizovanom servise. Žalovaného požiadal o vrátenie kúpnej ceny za predmetné motorové vozidlo vo výške 15.000,--Eur s DPH. Okrem vrátenia kúpnej ceny si v odstúpení od zmluvy uplatnil aj náklady na diagnostiku predmetného motorového vozidla v sume 1.116,72 Eur, s tým, že do spisu pripojil faktúru č. 92511903375 spoločnosti MotorCar Bratislava, s.r.o., ktorá bola vystavená pre firmu žalobcu s dátumom splatnosti 29.05.2019. Žalobca pripojil do spisu aj pohyb cez IB o tom, že žalobca uhradil čiastku 1.116,72 Eur 29.5.2019 spoločnosti MotorCaR Bratislava, náklady na vypracovanie znaleckého posudku vo výške 452,80 Eur s týmže do spisu pripojil znalecký posudok ako aj vyúčtovanie znaleckého úkonu v celkovej výške 452,80 Eur a doklad o pohybe IB o zaplatení sumy 100,--Eur dňa 18.02.2019 a o zaplatení sumy 352,80 Eur dňa 27.02.2019 za znalecký posudok pre B. C.. Žalobca si uplatnil aj náklady na poistenie predmetného motorového vozidla vo výške 1.505,30 Eur s tým, že do spisu pripojil detail pohybu cez IB o zaplatení tejto sumy ako kasko Mercedes S za zaplatenie poistného. Do spisu žalobca pripojil aj poistku č. 6599606793 za havarijné poistenie žalovaného motorového vozidla, z ktorého vyplýva, že lehotné ročné poistné bolo dohodnuté vo výške 1.505,30 Eur. Čo sa týka nákladov za úhradu havarijného motorového vozidla, právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 11.05.2021 uviedol, že si uplatňuje zaplatenie poistného za celé obdobie 1 rok, pretože celé toto obdobie nemohol žalobca toto vozidlo užívať.

9. Žalovaný na odstúpenie od zmluvy reagoval listom zo dňa 29.4.2019, kde sa k odstúpeniu od zmluvy nevyjadril, poukázal na ust. § 619 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predávajúci zodpovedá za vady, ktoré má predaná vec pri prevzatí kupujúcim. Pri použitých veciach nezodpovedá za vady vzniknuté ich použitím alebo opotrebovaním. Žalobcu požiadal, aby ho ako spoločnosť neotravoval vypláčkávaním, keď chce, nech sa obráti na súd a uviedol, že nárok žalobcu je neoprávnený, preto považuje všetky jeho požiadavky vo veci ako takej neakceptované, lebo nemajú opodstatnenie v zákone.

10. Preskúmaním veci mal súd prvej inštancie za to, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy v zmysle § 409 a nasl. Obchodného zákonníka a tiež mal za preukázané, že žalobca od predmetnej kúpnej zmluvy listom zo dňa 17.4.2019 odstúpil platne. Z obsahu spisu vyplýva komunikácia medzi žalobcom a žalovaným ohľadne väd predmetného motorového vozidla, keď žalobca už dňa 28.9.2018 emailom poukazoval na vady tohto motorového vozidla s požadovaním opraviť auto a predmetnú opravu uhradiť žalovaným, prípadne bol ochotný auto vrátiť žalovanému. Žalovaný s týmito požiadavkami žalobcu nesúhlasil, tvrdil, že sa nejedná o skrytú vadu vozidla. Nesúhlasil ani so znaleckým posudkom č. 22/2019 vypracovaným D. B. C. v odbore doprava cestná, ktorý v znaleckom posudku okrem iného uviedol, že zistené nedostatky/poruchy sú skrytými vadami, a tieto boli na vozidle aj v čase predaja. Napriek tomu, že žalovaný so závermi znaleckého posudku nesúhlasil a tieto rozporoval, nenavrhol nariadiť znalecké dokazovanie, ani si nedal vypracovať znalecký posudok, ktorý by závery znalca D. B. C. vyvrátil. Tvrdil, že sa na vozidle nejedná o vady, ktoré by vozidlo malo už v čase uzavretia kúpnej zmluvy, pričom tvrdenia žalovaného, že sa jednalo o skryté vady, nijakým spôsobom nevyvrátil.

11. Súd prvej inštancie konštatoval, že v ďalšom priebehu konania opätovne žalovaný spochybňoval závery znaleckého posudku, keď vo veci podaného znaleckého posudku inicioval voči znalcovi aj trestné stíhanie, s tým, že trestné oznámenie voči znalcovi D. B. C. bolo odmietnuté, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Proti uzneseniu podal konateľ žalovaného sťažnosť, ktorá bola Okresnou prokuratúrou Považská Bystrica dňa 19.03.2021 zamietnutá ako nedôvodná. Následne na to žalovaný podal aj žiadosť na preskúmanie uznesenia Okresnej prokuratúry Považská Bystrica na Generálnu prokuratúru SR. Do spisu bolo pripojené už len vyrozumienie Krajskej prokuratúry Trenčín, že prijali žiadosť o preskúmanie zákonnosti v trestnom konaní, ktorou žiada preskúmať postup prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica

12. Podľa názoru súdu prvej inštancie je nepochybné, že žalobca so žalovaným komunikoval, predmetné zistenia na vozidle mu oznámil a oznámil mu aj možnosti riešenia, na ktoré však žalovaný nereflektoval. Po uvedenej komunikácii medzi žalobcom a žalovaným žalobca listom zo dňa 17.4.2019 od kúpnej

zmluvy odstúpil a oznámil žalovanému, že predmetné motorové vozidlo odovzdáva autorizovanému servisu Mercedes-Benz - spoločnosti Motor-Car Bratislava, spol. s r. o. so sídlom Tuhovská 5, 831 07 Bratislava 36, ktorý servis je upovedomený o obsahu komunikácie medzi žalobcom a žalovaným, oboznámený je aj s odstúpením od kúpnej zmluvy, v zmysle čoho je možné, aby si žalovaný predmetné motorové vozidlo okamžite prevzal v autorizovanom servise. V liste zo dňa 29.4.2019, ktorým reagoval žalovaný na odstúpenie od zmluvy sa žiadnym spôsobom k ponechaniu vozidla v autorizovanom servise nevyjadril, len potvrdil, že nárok žalobcu je neoprávnený a jeho požiadavky neakceptuje, lebo nemajú opodstatnenie v zákone.

13. Súd ďalej uviedol, že v prípade odstúpenia od zmluvy majú zmluvné strany povinnosť vrátiť si vzájomné plnenie s tým, že odovzdanie motorového vozidla autorizovanému servisu považoval za dostatočné za to, aby si žalované vozidlo na tomto mieste mohol prevziať. Žalobca si teda svoju časť vzájomnej povinnosti ohľadom vrátenia motorového vozidla splnil, čím bol naplnený aj synalagmatický vzťah medzi stranami sporu a predmetom sporu tak zostalo ďalej rozhodovanie o nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy. Súd prvej inštancie s poukazom na právny záver rozhodnutia odvolacieho súdu mal za nepochybné, že žalobca zaplatil žalovanému kúpnu cenu vo výške 15.000,--Eur a z dôvodu, že došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy, žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi kúpnu cenu vo výške 15.000,--Eur. Keďže tak žalovaný neurobil, zaviazal ho súd zaplatiť žalobcovi istinu 15.000,--Eur ako zaplatenú kúpnu cenu za predmetné motorové vozidlo.

14. Okrem vrátenia kúpnej ceny si žalobca v odstúpení od zmluvy uplatnil aj náklady na diagnostiku predmetného motorového vozidla v sume 1.116,72 Eur, keď preukázal faktúrou od spoločnosti MotorCaR, s. r. o. Bratislava, že uvedenú sumu zaplatil. Ďalej sa domáhal zaplatenia nákladov na vypracovanie znaleckého posudku vo výške 452,80 Eur s tým, že preukázal, že uvedenú sumu žalobca uhradil vo výške 100,--Eur a neskôr vo výške 352,80 Eur. Nakoniec si žalobca uplatnil aj náklady na poistenie predmetného motorového vozidla vo výške 1.505,30 Eur, keď do spisu pripojil havarijné poistenie a tiež doklad o úhrade tejto čiastky. Súd mal za to, že žalobca v konaní riadne preukázal, že mu vznikli náklady spojené s uplatnením nároku väd tovaru, a to náklady na diagnostiku predmetného vozidla, aby bolo možné zistiť, či vozidlo má vady a aké s tým, že tieto boli vyúčtované v čiastke 1.116,72 Eur a zo strany žalobcu aj zaplatené. Riadne preukázal aj náklady na vypracovanie znaleckého posudku vo výške 452,80 Eur s tým, že znalec vypracoval znalecký posudok týkajúci sa predmetu veci a náklady znaleckého posudku žalobca znalcovi aj uhradil a toto preukázal. Žalobca preukázal aj havarijné poistenie motorového vozidla s tým, že lehotné poistné vo výške 1.505,30 Eur bolo zo strany žalobcu zaplatené, čo v konaní preukázal. Súd konštatoval, že žalovaný v konaní nepreukázal ani netvrdil, že by bol akúkoľvek časť z uplatneného nároku žalobcovi uhradil, preto z uvedených dôvodov súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi celú uplatnenú pohľadávku vo výške 18.074,82 Eur. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo žalovanej sumy od 03.05.2019 do zaplatenia.

15. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

16. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý považuje napadnuté rozhodnutie súdu za nezákonné, vydané v rozpore so zisteným skutkovým stavom, s nesprávnou aplikáciou práva, čo odôvodňuje s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b/, c/, f/, h/ CSP.

17. Žalovaný namietal porušenie svojich procesných práv po vrátení veci z odvolacieho súdu, keď vytýkal tomuto súdu porušenie ust. § 383 a § 384 CSP. Podľa názoru žalovaného postupom odvolacieho súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, keďže odvolací súd vyhodnotil skutkový stav na základe dôkazov, ktoré neboli v konaní pred súdom prvej inštancie vôbec vykonané. Súd prvej inštancie z dôvodu hospodárnosti v konaní a prijatí právneho názoru o predčasnosti podanej žaloby nevykonal žiadne navrhované dôkazy, neskúmal, či došlo k porušeniu zmluvy podstatným spôsobom z dôvodu výskytu skrytej vady, či došlo k platnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy, nevykonal dôkaz znaleckým posudkom Ing. Marcela Janca, neskúmal stanovisko autorizovaného servisu o údajnom splnomocnení na vydanie motorového vozidla žalovanému a podobne, riešil len procesnú otázku, či je žaloba správne uplatnená v navrhovanom petite s ohľadom na synalagmatickosť vzájomných práv a povinností.

18. Podľa § 383 CSP je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak ako ho zistil súd prvej inštancie, okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. Krajský súd v Banskej Bystrici dokazovanie ani nedoplnil, ani nezopakoval, avšak v zrušujúcom uznesení prijal skutkové a právne závery, ktorými zaviazal pri ďalšom rozhodovaní súd prvej inštancie, ktoré vyvodil z dôkazov založených v spise, ktoré však nikdy neboli vykonané, ku ktorým strany nepredniesli prostriedky procesnej obrany ani útoku, a ani neboli vyvrátené, resp. podporené inými dôkazmi. Preto aj záver odvolacieho súdu, že si napríklad žalovaný nezabezpečil iný znalecký posudok, ako bol predložený žalobcom, keď tvrdil, že skryté vady motorového vozidla neexistujú, je v rozpore so spravodlivým súdny procesom. Keďže znalecký posudok nebol ako dôkaz vykonaný a tento sa aj s výsluchom znalca vykonával až v ďalšom konaní pred okresným súdom, nemal žiadny dôvod žalovaný predkladať súdu iný znalecký posudok alebo produkovať procesnú obranu v tomto zmysle. Rovnako záver odvolacieho súdu, že si žalovaný mohol prevziať motorové vozidlo v autorizovanom servise bez poznania súvislostí, ktoré vyšli najavo až vykonaným dokazovaním bol predčasný (odmietnutie autoservisu vydať motorové vozidlo, dokonca aj informácie o jeho stave, nepojazdnosť vozidla a podobne). Konaním odvolacieho súdu bolo odňaté právo žalovanému konať pred súdom, keďže v zmysle ust. § 391 ods. 2 CSP je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Napriek námietkam žalovaného, že po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu došlo k rozsiahlemu dokazovaniu na mnohé skutkové otázky, ktoré výsledky logicky neboli odvolaciemu súdu v čase jeho rozhodovania známe, a preto aj následne zistený skutkový stav súdom prvej inštancie bol iný, súd prvej inštancie odmietol zaujať vlastný právny názor, ktorý by aplikoval na zistený skutkový stav a odvolal sa v podstatných právnych otázkach na zrušujúce uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11.8.2020 a na jeho právne závery.

19. Žalovaný upozorňuje na uvedené porušenie jeho práv v odvolaní proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie, pretože tento sa odvoláva na viazanosť právnym názorom súdu vyššieho stupňa a celé odôvodnenie jeho rozhodnutia je prispôbené tomuto zákonnému ustanoveniu. Súd prvej inštancie je však povinný dodržiavať základné princípy spravodlivého súdneho konania, ktoré je obsahom práva žalovaného na súdnu ochranu a prístup k súdu. Porušenie tohto práva v ktorom ktoromkoľvek stupni súdneho konania, ak nie je odstránené rozhodnutím súdu vyššej inštancie, je porušením základných práv strany v spore, žalovaného. Uvedené konštatoval aj Ústavný súd SR v náleze I. ÚS 632/2016 z 30.11.2016. V zmysle uvedeného považuje žalovaný napadnuté rozhodnutie súdu za vydané v rozpore so zisteným skutkovým stavom, keďže tento neaplikoval na súdenu vec nové, dokazovaním zistené skutočnosti, lebo vychádzal z právneho názoru odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval na základe úplne iného, nedostatočne zisteného skutkového stavu a nové zistenia na súdenu vec z tohto dôvodu neaplikoval.

20. Žalovaný ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca emailom zo dňa 28.09.2018 oznámil žalobcovi, že vozidlo bolo veľmi krátkom čase a najazdených pár kilometrov začalo strácať na výkone, začalo strácať olej, preto sa objednal do autorizovaného servisu Mercedesu do Zlatých pieskov v Bratislave, kde technici po diagnostike dňa 03.10.2018 usúdili, že je potrebnejšia hlbkovejšia diagnostika a objednali ho na 08.10.2018. Vozidlo musel odstaviť a na ňom nejazdiť, pričom uviedol, že v prípade, že sa objaví závažná chyba, bude mať za to, že chyba bola už pri kúpe vozidla ako skrytá vada a bude žiadať o vrátenie peňazí. Žalovaný poukázal na ust. § 428 ods. 1 písm. a/ Obchodného zákonníka, podľa ktorého právo kupujúceho z väd tovaru sa nemôže priznať v súdnom konaní, ak kupujúci nepodá správu predávajúcemu o vadách tovaru bez zbytočného odkladu potom, čo kupujúci vady zistil. Žalovaný uviedol, že motorové vozidlo bolo žalobcovi odovzdané 13.08.2018. Prvé oznámenie žalobcu o vadách bolo až citovaným emailovým oznámením zo dňa 28.09.2018, napriek tomu, že žalobca tvrdil, že vo veľmi krátkom čase po prevzatí vozidla sa začali na ňom prejavovať vady. Medzi zistením vady a oznámením žalovanému uplynulo 36 dní, pričom až 17.12.2018 si žalovaný (správne žalobca) začal uplatňovať svoje nároky tým, že tvrdil, že sa jedná o skrytú vadu a navrhoval žalovanému riešenie. Od 28.09.2019. do 17.12.2018 ubehlo ďalších 70 dní, počas ktorých žalobca žalovaného neoslovil. Poukázal aj na to, že v emaile zo dňa 28.09.2018 odkazuje žalobca na diagnostiku zo dňa 03.10.2018, ktorý deň v tom čase ani nenastal. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia, kde je za túto dobu (bez zbytočného odkladu) považovaná doba 8 dní – Rozhodcovský nález v právnej veci č. 5713 z 1989 – RS pri MOK v Paríži, výklad výrazu v čl. 39 Viedenského dohovoru, 16 dní – KS v Bratislava sp. zn.1Cob 204/2009 zo dňa 10.06.2010, rozhodne nie 31 dní – NS SR sp. zn. 4 Obdo 32/2007 zo 29.04.2008, s poukazom na konkrétnosť toho-ktorého prípadu. Vždy sa však jedná o lehotu krátku, za ktorú nie je možné považovať 46 + 70 dní tak, ako to bolo v súdnom prípade.

21. Žalovaný ďalej uviedol, že sa nemôže stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že reklamácia vád žalobcu emailom zo dňa 28.09.2018 bola včasne oznámená. V rozpore so zistením skutkovým stavom súd prvej inštancie konštatoval, že kúpna zmluva bola uzatvorená dňa 03.08.2018/, resp. 06.08.2018 a potom, ako bolo vozidlo odovzdané autorizovanému servisu na diagnostikovanie, bola táto skutočnosť oznámená žalovanému s tým, že ďalšia diagnostika má byť dňa 03.10.2018. Je preto logické, že žalobca mohol oznámiť vady na predmete kúpy žalovanému až vtedy, keď sa objavili a následne boli zistené v autorizovanom servise. V tomto prípade to bolo nasledujúci mesiac potom, ako došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy. Uvedené je v rozpore jednak z emailom zo dňa 28.09.2018 ako i čestným prehlásením konateľa žalobcu, ktoré tvorí prílohu znaleckého posudku D. B. C.. Z čestného prehlásenia vyplýva, že strata oleja sa začala prejavovať hneď po prevzatí vozidla a následne po prejazdení 1200- 1500 km. Už 17.09.2018 žalobca objednával servisnú prehliadku, ktorá mala byť 24.09.2018. Bez ohľadu na rozdielne tvrdenia ohľadom termínov je zrejmé, že žalobca ihneď po prevzatí vozidla registroval problém so stratou oleja a následne aj stratou výkonu. Už dňa 13.08.2011 dolieval 1l oleja po cca 1200 – 1500 km ďalšie 2 l oleja, po ďalších 1200 – 1500 km už zaznamenal stratu výkonu a kontaktoval servis.

22. Ustanovenie § 428 Obchodného zákonníka sa vzťahuje na uplatnenie práv zo zodpovednosti za vady v súdnom konaní, pokiaľ predávajúci túto námietku vznesie. Včasnosť oznámenia vád má však vplyv aj na možnosť odstúpenia od zmluvy (§ 441 ods. 1 Obchodného zákonníka). Žalovaný tvrdil, že k včasnému oznámeniu vád tovaru nedošlo, preto nároky žalobcu zo zodpovednosti vád tovaru zanikli a zároveň mu nevzniklo právo na odstúpenie od zmluvy. Súd vyhodnotil včasnosť oznámenia, ako bolo uvedené, tým negoval námietku žalovaného na aplikáciu § 441ods. 1Obchod. zák. Pre prípad, že súd vyhodnotí včasnosť oznámenia vád tovaru v prospech žalobcu, poukázal žalovaný na ust. § 441 ods. 2 Obchodného zákonníka, podľa ktorého účinky odstúpenia od zmluvy nevzniknú alebo zaniknú, ak kupujúci nemôže vrátiť tovar v stave, v akom ho dostal. Žalovaný tvrdil, že žalobca nie je schopný motorové vozidlo vrátiť v stave, v akom ho dostal z dôvodu, že je rozobraté v autorizovanom servise, leží na dvore pokryté plachtou a servis ho nemôže v celosti žalovanému vydať, aj keď by chcel. Podľa vykonaného dokazovania (výsluch C. B. zápisnica z poj. 20.7.2021) rozobratie vozidla si objednal žalobca, neobjednal si poskladanie vozidla, vyzývali ho na prevzatie listom zo 06.10.2020 im žalobca prostredníctvom advokáta oznámil, že nie je vlastníkom vozidla, že odstúpil od zmluvy so žalovaným. Firma MotorCar Bratislava nechcela odpovedať žalovanému na informáciu ohľadom motorového vozidla, lebo pre nich bol zákazníkom žalobca. Motorové vozidlo je možné poskladať, ale stálo by to ďalšie finančné prostriedky, pričom žalobca si takúto prácu u ich firmy neobjednal.

23. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný (žalobca pozn. odvolacieho súdu) nie je, ani nebol schopný vrátiť tovar v stave, v akom ho kúpil. Súd prvej inštancie uviedol, že aplikácia ust. § 441 ods. 2 Obchod. zák. nepripadá do úvahy preto, lebo podľa ust. § 441 ods. 3 písm. b/ je vylúčená (ust. odseku 2 neplatí, ak k zmene stavu tovaru došlo v dôsledku prehliadky riadne vykonanej za účelom zistenia vád tovaru). S uvedeným právnym názorom súdu žalovaný nesúhlasí. V danom prípade sa nejedná o prehliadku riadne vykonanú za účelom zistenia vád, keďže za riadnu prehliadku by sa mohlo považovať vykonanie servisných prác za účelom diagnostiky tak, ako to uvádzal svedok B., pričom k rozobratiu vozidla došlo na základe žiadosti znalca. Pokiaľ na základe žiadosti žalobcu bolo vozidlo rozobraté, mal tento zabezpečiť aj jeho poskladanie tak, aby toto mohlo byť odovzdané žalovanému, žalobca to však neurobil. Podľa názoru žalovaného súd nesprávne aplikoval právny predpis, keď uvedené ustanovenie je možné subsumovať napr. na prehliadku tovaru, ktorý je zabalený a z dôvodu jeho prehliadky sa musí poškodiť ochranný obal, čím kupujúci nemôže splniť podmienku vrátenia tovaru v stave, v akom ho kúpil. V žiadnom prípade sa však uvedené nevzťahuje na súdený prípad, keďže žalobca mohol spraviť diagnostiku vozidla bez toho, aby spôsobil, že nemôže tovar vrátiť v stave, v akom ho dostal.

24. Súd sa v posúdení záverov znaleckého posudku ohľadom existencie skrytej vady riadil právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v zrušujúcom uznesení, pričom sám znalecké dokazovanie po následne vykonanom dokazovaní výsluchom znalca a zástupcom servisu nevyhodnocoval. Žalovaný zotráva na svojich námietkach, že sa nejedná o skrytú vadu vozidla, ale o opotrebenie z dôvodu veku vozidla, pričom poukazuje na výpoveď konateľa žalovaného a jeho stanovisko k výsluchu znalca. Dokazovaním bolo preukázané, že pri kontrole kompresora nebola zistená žiadna závada, žiadne mechanické poškodenie, servis nemá testovaciu stolicu, bez ktorej nie je možné zistiť vady turbodúchadla. Servis samotný uviedol, že pri premeraní tlaku kompresie by museli vozidlo poslať na testovaciu stolicu, ktorý úkon urobený nebol, preto závery znalca sú zavádzajúce. Vyhodnotenie skrytej vady má právne následky pre posúdenie platnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy.

25. Žalovaný ďalej uviedol, že sa nestotožňuje a považuje za nesprávny právny záver odvolacieho súdu, ktorý súd prvej inštancie akceptoval, že vozidlo žalobca odovzdal žalovanému tým, že ho ponechal v autorizovanom servise Mercedesu a túto skutočnosť mu oznámil. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že autoservis odmietal komunikovať so žalovaným, za jediného partnera považoval žalobcu, neobdržal žiadne splnomocnenie na to, aby vozidlo odovzdal žalovanému a podľa stanoviska jeho právnikov tak ani nemohol urobiť. Zo stanoviska žalovaného mu bolo známe, že tento namietá platnosť odstúpenia od zmluvy a necíti sa byť vlastníkom vozidla. Žalovaný preto zotrváva na svojich právnych argumentoch uvádzaných vo svojich vyjadreniach, ktoré sú podporené aj vykonaným dokazovaním. Za riadne odovzdanie vozidla nie je možné považovať jeho pristavenie do autorizovaného servisu a oznámenie tejto skutočnosti žalovanému. Na uvedenej skutočnosti nemôže podľa názoru žalovaného nič zmeniť ani emailová komunikácia žalobcu s pracovníkom servisu o tom že žalobca odstúpil od kúpnej zmluvy a oznámil žalovanému ako pôvodnému vlastníkovi, aby si motorové vozidlo prevzal v servise. Žalobca nepreukázal a zástupca servisu nepotvrdil, že by bol autorizovaný servis splnomocnený na odovzdanie motorového vozidla. Žalobca takúto skutočnosť počas konania netvrdil a súdu nepredložil dôkaz, z ktorého by aj takéto splnomocnenie vyplývalo. Upovedomenie servisu (list zo dňa 23.04.2019) o tom, že motorové vozidlo je potrebné odovzdať jeho aktuálnemu vlastníkovi – žalovanému nie je splnomocnením servisu na takéto odovzdanie (neoznámené oprávnenej osobe zastupovať spoločnosť). V prvom rade servis nie je povinný, aby riešil takéto vzťahy, pokiaľ nie je ich priamym účastníkom. Servis prevzal vozidlo do opravy od žalobcu s tým, že ho vyzýval na stanovisko, či chce alebo nechce dať vykonať opravy, ktoré boli podľa servisu príčinou straty výkonu vozidla. Autorizovaný servis neprijal od žalobcu splnomocnenie na jeho zastupovanie vo veci vydania motorového vozidla. Riadnym odovzdaním vozidla sa nemôže rozumieť oznámenie o tom, že servis má vydať motorové vozidlo žalovanému a oznámenie žalovanému o tom, že motorové vozidlo je v servise. Pritom žalobcovi bolo známe, že žalovaný namietal platnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy z dôvodu ním tvrdenej existencie skrytých väd a že považuje kúpnu zmluvu za platnú a za vlastníka vozidla žalobcu.

26. K nákladom na uplatnenie zodpovednosti za vady žalovaný uviedol, že z odôvodnenia súdu mu nie je zrejmé, v akej príčinnej súvislosti s uplatnením práva je úhrada nákladov za diagnostiku servisu, keď preukázanie skrytej vady žalobca dokazoval znaleckým posudkom, ktorého úhradu si v konaní uplatnil. Rovnako žalovaný namietal príčinnú súvislosť s uplatnením nároku na úhradu havarijného poistenia vozidla, ktoré nie je zákonným poistením a keďže žalobca mal možnosť toto havarijné poistenie včas zrušiť (minimálne z dôvodu, pokiaľ tvrdil, že nie je vlastníkom vozidla).

27. Na základe vyššie uvedeného je žalovaný toho názoru, že vyhodnotenie skutkového stavu súdom a jeho aplikácia na právne normy je nesprávna, pretože:

1/ k platnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy zo dňa 03.08 resp. 06.08.2018 nedošlo, lebo zakúpené motorové vozidlo netrpí žiadnou skrytou vadou.

2/ žalobca žalovanému vozidlo riadne neodovzdal, preto u žalovaného v prípade posúdenia platnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy nevzniká povinnosť vrátiť kúpnu cenu.

3/ nároky žalobcu z väd tovaru zanikli z dôvodu ust. § 428 Obchod. zákonníka, keďže tieto neoznámil žalovanému včas ho ich zistení.

4/ žalobca nemohol odstúpiť od zmluvy aj v dôsledku oneskoreného oznámenia o vadách tovaru žalovanému podľa § 441 ods. 1 Obchod. zákonníka.

5/ v prípade právneho záveru súdu o včasnosti oznámenia väd a platnosti odstúpenia od zmluvy jeho účinky zanikli v dôsledku ust. § 441 ods. 2 Obchod. zákonníka.

6/ nároky z uplatnenia zodpovednosti za vady nie sú dôvodné.

28. S poukazom na uvedené je žalovaný toho názoru, že žalobou uplatnený nárok je nedôvodný, súd prvej inštancie o tomto nároku nesprávne rozhodol, a preto žalovaný navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozsudok Okresného súdu Zvolen zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

29. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolanie je nutné vnímať ako zjavne účelové s veľkou dávkou ambivalentnosti oproti jeho vyjadreniam pri prvom rozsudku súdu prvej inštancie. Žalovaný namietá, že súd prvej inštancie v predošlom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu prvého rozhodnutia súdu prvej inštancie zrušeného rozhodnutím odvolacieho súdu riešil iba procesnú otázku. Poukazujúc na vyjadrenie žalovaného zo dňa 05.02.2020 k podanému odvolaniu žalobcu voči

prvému rozsudku súdu prvej inštancie tieto jeho tvrdenia nemôžu za žiadnych okolností obstáť. Žalovaný totiž v uvedenom podaní kvituje skutkové (nie procesné) zistenia súdu prvej inštancie, ale dokonca sám svojimi skutkovými vyjadreniami vyjadruje širšiu podporu zrušenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Z uvedeného vyplýva, že argument prezentovaný žalobcom nemôže ako zjavne účelový a bez akejkoľvek opory, za žiadnych okolností obstáť. Neobstojí totiž ani argumentácia na uvedený argument nadväzujúca, a to nielen z uvedeného dôvodu, ale najmä s poukazom na obsah rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý uvedené (posudzovanie iba procesnej otázky) logicky nevytýkal zrušenému rozsudku súdu prvej inštancie, keďže z obsahu zrušeného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že tento sa zaoberal vecou i v rovine skutkovej. Nadväzujúc na uvedené je preto nutné odmietnuť i odvolacie dôvody označené žalovaným, ktoré nie sú dané.

30. Okrem označenia odvolacích dôvodov je totiž nutná i argumentácia vo vzťahu ku skutočnostiam, o ktoré sporová strana opiera odvolacie dôvody, čo v odvolaní žalovaného nemožno nájsť. Žalovaný nijako nepopisuje v čom má spočívať naplnenie toho-ktorého odvolacieho dôvodu.

31. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP žalobca príkladmo poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/225/2018 zo dňa 28. februára 2019. Nadväzujúc na uvedené je potrebné poukázať na rozsiahle dokazovanie, ktoré súd prvej inštancie vykonal po zrušení prvého rozhodnutia vo veci, a to napriek námietkam žalobcu o nadbytočnosti dokazovania ku skutočnostiam objektivizovaným rozhodnutím odvolacieho súdu. V tomto smere preto nemožno ani len v teoretickej rovine pripustiť úvahu o tomto, ako ani o ďalších odvolacích dôvodoch.

32. V ďalšom obsahu odvolania žalovaný v podstate v celom rozsahu recykluje svoje tvrdenia, ktoré predniesol pred súdom prvej inštancie, pričom je potrebné poukázať na to, že súd prvej inštancie sa s argumentáciou žalovaného vysporiadal v potrebnom rozsahu v rozsudku. Za správny je potrebné označiť najmä názor súdu, že žalovaný mal dostatok času, aby zabezpečil druhý znalecký posudok, žalovaný tak však neučinil v predsúdnej komunikácii sporových strán, ako ani v konaní pred súdom. Žalobca má za to, že v rozhodnutí súdu prvej inštancie napádanom žalovaným je zachovaný princíp materiálnej pravdy. Žalobca sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie, toto považuje za vecne správne.

33. Žalovaný nijako nepomenoval ani nevysvetlil, v čom má spočívať naplnenie označených odvolacích dôvodov. Argumentáciu žalovaného je preto nutné označiť ako neucelený súbor tvrdení, ktoré nemôžu tvoriť podklad k akémukoľvek odvolaciemu dôvodu, pričom so všetkou argumentáciou sa súd prvej inštancie v tomto (druhom) rozhodnutí náležite vysporiadal žalovaný v odvolaní neprináša žiadne nové skutočnosti.

34. Okrem toho žalobca poukazuje na závery odvolacieho súdu, v zmysle ktorých je nárok žalobcu na vrátenie kúpnej ceny objektivizovanou skutočnosťou, k čomu nie je potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie. Odvolací súd zaviazal súd prvej inštancie doplniť dokazovanie iba k ďalším nárokom žalobcu uplatneným v žalobnom návrhu. V tomto smere je nutné prisvedčiť záverom súdu prvej inštancie, kedy je potrebné žalobnému návrhu vyhovieť v celom rozsahu a zaviazat' žalovaného k náhrade trov konania v plnom rozsahu. Opätovne uviedol, že žalovaný v odvolaní neprináša žiadne nové skutočnosti, (recykluje svoje predošlé vyjadrenia), ktoré svojou povahou len potvrdzujú správnosť argumentácie žalobcu; navyše ak sa s nimi už súd prvej inštancie náležite nevysporiadal vo svojom rozhodnutí. Obsah odvolania žalovaného je nepochybným dôkazom jeho argumentačnej a dôkaznej núdze v zmysle jeho povinnosti podľa čl. 8 CSP (čo zároveň potvrdzuje zrejme skrytý účel sledovaný žalovaným, ktorý sa podaním imperfektného opravného prostriedku zrejme iba snaží o oddialenie svojej povinnosti voči žalobcovi).

35. Na základe uvedeného žalobca navrhuje, aby odvolací súd odvolanie žalovaného ako neodôvodnené zamietol, resp., aby rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 14.04.2022 ako vecne správny potvrdil.

36. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedol, že vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného nereflektuje na jeho právnu argumentáciu. Žalobca sa v podanom vyjadrení snaží argumenty žalovaného bagatelizovať, označuje ich za účelové, celé odvolanie za neperfektné, pričom k samotným tvrdeniam žalovaného postaveným na odkazoch na príslušné právne normy sa s výnimkou námietky procesného

pochybenia súdu relevantne nevyjadruje. Žalovaný v čl. II. pod bodmi 1,2,3,4 svojho odvolania zdôvodnil skutkovo a právne svoje odvolacie dôvody, pričom pod bodom 1 bola argumentácia žalovaného k odvolaciemu dôvodu pod písmenom b/, c/ a f/ § 365 ods. 1 CSP - procesné pochybenie iná vada a nesprávne skutkové zistenia. Pod bodom 2 a 4 – prvý odsek odvolania je ďalšou argumentáciou zdôvodnený odvolací dôvod pod písm. f/ § 365 ods. 1 CSP – nesprávne skutkové zistenia. Pod bodom 3 a 4 druhý odsek odvolania je zdôvodnený odvolací dôvod pod písm. h/ § 365 ods. 1 CSP – nesprávne právne posúdenie veci. V odvolaní sú tieto skutočnosti pri každom odseku opísané s určením, k čomu sa jednotlivá dokumentácia vzťahuje. V bode 5 odvolania je potom argumentácia týkajúca sa priznania nákladov spojených s uplatnením zodpovednosti za vady.

37. Žalobca sa vo svojom vyjadrení v zásade venuje len odvolaciemu dôvodu pod písmenom b/ § 365 ods. 1 CSP, keď poukazuje na judikatúru súdov, čo sa rozumie pod pojmom „procesný postup“, pričom chce uviesť, že tento dôvod je ako spôsobilý prívodiť dôvodnosť odvolania len pri preukázaní takého procesného pochybenia súdu, ak sa znemožnenie uskutočňovania procesných práv týka samotného priebehu konania. Žalovaný v čl. II. v bode 1 svojho odvolania poukazoval na takýto procesný postup, keď tvrdil, že nevyhodnotením vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie odkazom na záväznosť právneho názoru odvolacieho súdu, pričom pri rozhodovaní odvolacieho súdu nebolo takéto dokazovanie vykonané, je práve takýmto porušením procesného procesu, znemožnením realizácie jeho základných procesných práv.

38. V ostatnej časti vyjadrenia žalobca vyjadruje súhlas s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie a konštatuje vo všeobecnosti neperfektnosť odvolania s účelom vyhnúť sa plneniu povinností žalovaného. K námietke neperfektnosti podaného odvolania žalovaný jej vyhodnotenie ponecháva na vyhodnotenie odvolacieho súdu, len na okraj konštatuje, že podané odvolanie je úplné, odargumentované a v plnom súlade so zákonom. Podanie odvolania je základným právom sporovej strany, a preto nemôže byť takéto konanie označované za zneužitie práva. Žalovaný je dlhoročne fungujúcou spoločnosťou, ktorá si plní všetky zmluvné a zákonné povinnosti a rešpektuje všetky záväzné rozhodnutia či už súdov alebo iných orgánov. Vo vyjadrení k odvolaniu nie sú žiadne ďalšie relevantné skutočnosti, ku ktorým by sa mohol žalovaný vyjadriť.

39. Na základe uvedeného žiada žalovaný odvolací súd, aby jeho odvolaniu vyhovel a rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 14.02.2022 zmení tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému trovy prvostupňového ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100%.

40. Vyjadrenie žalovaného bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu, ktorý sa už k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

41. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na prejednanie odvolania žalovaného nariadil v zmysle § 385 ods. 1 CSP pojednávanie, na ktorom odvolací súd v krátkosti oboznámil strany sporu s doterajším priebehom konania. Právna zástupkyňa žalovaného zotrvala na skutkových tvrdeniach uvedených v odvolaní ako aj na svojich písomných a ústnych vyjadreniach uskutočnených v priebehu doterajšieho konania a opätovne uviedla, že nedošlo k platnému odstúpeniu od kúpnej zmluvy z dôvodu, že zakúpené motorové vozidlo netrpelo žiadnou skrytou vadou s tým, že žalobca žalovanému vozidlo riadne neodovzdal, nároky žalobcu z väd tovaru zanikli z dôvodu ust. § 428 Obchodného zákonníka, lebo ich neoznámil žalovanému včas po ich zistení, v dôsledku čoho nemohol žalobca v dôsledku oneskoreného oznámenia s poukazom na ust. § 441 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpiť od zmluvy a vylúčila, že by v danom prípade mohli byť uplatnené účinky ust. § 441 ods. 2 a 3 Obchodného zákonníka. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 14.04.2022 zmenil, žalobu zamietol a priznal žalovanému trovy odvolacieho konania a trovy konania v rozsahu 100%.

42. Právny zástupca žalobcu sa taktiež v celom rozsahu pridržal svojich vyjadrení, ktoré produkoval počas konania pred súdom prvej inštancie, poukázal na to, že žalovaný nepriháša žiadne nové skutočnosti v odvolaní, s ktorými by sa už Okresný súd Zvolen nebol býval vysporiadal. Mal za to, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie dáva presvedčivé odpovede na všetky dôležité otázky, ktoré boli recyklované namiatané. Uviedol, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal s otázkou, či boli vady oznámené včas. Mal za to, že poukazovanie na ust. § 428, resp. 441 Obchodného zákonníka neobstojí, pretože už pred súdom prvého stupňa bolo

spoľahlivo preukázané, že žalobca ako kupujúci obdeň oznamoval vadu tohto motorového vozidla alebo nejakú vadu tohto motorového vozidla, ktorá sa prejavuje. Čo sa týka ďalších námietok, napr. ohľadne odovzdania motorového vozidla, odkázal právny zástupca žalobcu na predošlé rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorý podľa jeho názoru jasne stanovil právny názor na túto skutočnosť, bez potreby toto ďalej dokazovať a preukazovať a zároveň odkazujúc aj na rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, preto žalobca považuje odovzdanie vozidla za objektívne zistenú a nespornú skutočnosť, preto nie je potrebné sa k tomu ďalej vyjadrovať. Navrhol, aby odvolací súd odvolanie ako nedôvodné zamietol, resp. rozsudok ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalovaného k náhrade trov konania.

43. Následne odvolací súd uviedol, ktoré skutkové tvrdenia medzi stranami sporu považuje za nesporné, ktoré za sporné a uviedol svoj predbežný právny názor k veci.

44. Na pojednávaní sa k predmetu sporu vyjadrili aj konatelia žalobcu, ktorí potvrdili, že predmetné motorové vozidlo potom, ako bolo prevezené do servisu, bolo rozobraté na diagnostiku, rozobraté bolo aj v čase, keď tam prišiel znalec a po diagnostike sa vozidlo zložilo, potom sa opätovne rozobralo keď ho prišiel pozrieť znalec za účelom urobenia znaleckého posudku a potom ostalo auto už rozobraté. Uviedli, že potom bolo dotazované zo servisu, či sa teda auto bude opravovať, ak to uzná za potrebné žalovaný ako predávajúci, prípadne či si auto zo servisu zoberie preč. Uviedli, že žalovaný ani nechcel, aby sa vozidlo opravilo, ale ani ho nechcel zo servisu prevziať. Na otázku súdu, či po rozhodnutí odvolacieho súdu neoznámil servisu, aby predmetné motorové vozidlo dal do kopy a spojzdnil, uviedol, že nie, že odvtedy s nikým nekomunikoval. Konateľka žalobcu uviedla, že komunikovala aj telefonicky so žalovaným, snažili sa predísť súdному sporu, avšak nič sa nevyriešilo, dokonca v poslednom telefonáte bol konateľ žalovaného na ňu arogantný.

45. Následne právny zástupca žalobcu uviedol, že prvýkrát dal predmetné vozidlo rozobrať žalobca za účelom zistenia väd. Potom bolo následne poskladané, uvedené do pôvodného stavu a za tento úkon bola žalobcovi vystavená faktúra, ktorú aj uhradil. Druhýkrát bolo vozidlo rozobraté na pokyn znalca, ktorého si vyžiadal žalobca a servis vozidlo rozobral ako súčinnosť znalcovi, avšak už ďalej nebolo poskladané. To, v akom stave žiadal znalec vozidlo zanechať je otázka na znalca. Ohradil sa proti tvrdeniu, že žalobca nebol ochotný uhradiť financie za zloženie auta. Na doplňujúcu otázku súdu právnemu zástupcovi žalobcu, aby uviedol, či v čase kedy podával žalobu a ktorú koncipoval on, mu bola známa skutková okolnosť, že motorové vozidlo je umiestnené v servise v rozobratom stave, teda nie v stave, v akom bolo jeho klientami prevzaté od žalovaného, a teda nie v stave spôsobilom na vydanie v súlade s § 441 ods. 2 Obchodného zákonníka právny zástupca žalobcu uviedol, že nie je mu dnes jasné a nie si dnes vedomý, či mu táto skutočnosť bola v dobe koncipovania žaloby zrejímá.

46. Konateľ žalovaného na pojednávaní požiadal, aby mohol uviesť určité skutočnosti k predmetnej veci. V čase predaja bolo auto v perfektnom stave, servis signalizoval iba jednu vadu, a to poruchu čidla na meranie DPF filtra, žiadna iná chyba sa na vozidle nenachádzala. Uviedol, že pri diagnostike, ktorá sa robila v servise auto rozobraté nebolo, rozobraté bolo až na pokyn znalca a žalobcu, ktorého prizval do servisu žalobca. Konateľ žalovaného uviedol, že ho kontaktoval riaditeľ servisu, že s ním nemôžu komunikovať a nemôžu dať informácie, pretože nie je vlastníkom vozidla, ktorého vlastníkom je žalobca. Pán B. ho informoval o tom, že komunikoval so žalobcom, vyzýval ho na to, aby niečo robili s autom, aby si ho zobrali, pretože im v servise zavadzia. Opätovne namietol, že predmetné vozidlo nemá žiadnu skrytú vadu.

47. Predmetom odvolania je preskúmanie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 18.074,82 Eur spolu s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania v rozsahu 100%.

48. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplata sumy 18.074,82 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že uzatvoril so žalovaným kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj automobilu Mercedes-Benz S350, za sumu 15.000,--eur. Keďže žalobca zistil na vozidle vady, dňa 17.4.2019 od kúpnej zmluvy odstúpil a predmetné motorové vozidlo ponechal v autorizovanom servise. Okrem sumy 15.000,--eur ako kúpnej ceny si žalobca uplatňuje predmetnou žalobou aj náklady na diagnostiku/určenie závady motorového vozidla v sume 1.116,72

eur, náklady na vypracovanie znaleckého posudku v sume 452,80 eur a náklady na havarijné poistenie motorového vozidla v sume 1.505,30 eur za obdobie, kedy zavinením žalovaného nebolo možné vozidlo užívať. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 11Cb/13/2019-132 zo dňa 07.novembra 2019 (v poradí prvým) žalobu zamietol a žalobcu zaviazal povinnosťou nahradiť trovy konania žalovanému v rozsahu 100% s odôvodnením, že z neplatnej alebo zrušenej zmluvy je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo na základe nej dostal s tým, že v danom prípade podľa názoru súdu nedošlo k riadnemu splneniu povinnosti žalobcom, keď žalobca nepreukázal riadne vrátenie motorového vozidla žalovanému, a preto podľa názoru súdu nemohol byť žalobca v spore úspešný, pretože nerešpektoval vzájomnú povinnosť obidvoch účastníkov zmluvného vzťahu vrátiť si vzájomné plnenia. Úspešný by v spore mohol byť, pokiaľ by žiadal vrátiť kúpnu cenu oproti vráteniu motorového vozidla žalobcom žalovanému.

49. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca a Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací uznesením č.k. 41Cob/29/2020-205 zo dňa 11. augusta 2020 rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 07. novembra 2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nepopiera, že v prípade odstúpenia od zmluvy majú zmluvné strany povinnosť vrátiť si vzájomné plnenie, ale ako už bolo uvedené, odovzdanie vozidla autorizovanému servisu považoval odvolací súd za dostatočné na to, aby si žalovaný uvedené vozidlo na tomto mieste prevziať mohol. Z toho dôvodu už v čase rozhodovania súdom prvej inštancie si žalobca tú časť vzájomnej povinnosti ohľadne vrátenia vozidla splnil, čím bol naplnený aj synalagmatický vzťah medzi stranami sporu a predmetom sporu tak zostalo len rozhodovanie o nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy.

50. S poukazom na právny názor odvolacieho súdu vyslovený v uznesení, ktorým rozsudok Okresného súdu Zvolen zrušil, okresný súd opätovne nárok žalobcu preskúmal a s poukazom na právny názor vyslovený odvolacím súdom, ktorý považoval odovzdanie motorového vozidla autorizovanému servisu za riadne odovzdanie vozidla žalovanému, keďže žalovaný mal možnosť si vozidlo z autorizovaného servisu prevziať dospel k záveru, že je nepochybné, že žalobca zaplatil žalovanému kúpnu cenu vo výške 15.000,--Eur a z dôvodu, že došlo k platnému odstúpeniu od zmluvy, je žalovaný povinný vrátiť žalobcovi kúpnu cenu vo výške 15.000,--Eur, preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 15.000,--Eur ako zaplatenú kúpnu cenu za motorové vozidlo a zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj pohľadávku vo výške 3.074,82 Eur pozostávajúcu z nákladov na diagnostiku predmetného motorového vozidla, nákladov na vypracovanie znaleckého posudku a nákladov na poistenie motorového vozidla.

51. Podľa § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka kúpnu zmluvou sa predávajúci zaväzuje dodať kupujúcemu hnutelnú vec (tovar) určenú jednotlivo alebo čo do množstva a druhu a previesť na neho vlastnícke právo k tejto veci a kupujúci sa zaväzuje zaplatiť kúpnu cenu.

52. Podľa § 448 ods. 1 Obchodného zákonníka kupujúci je povinný zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu.

53. Podľa § 344 Obchodného zákonníka od zmluvy možno odstúpiť iba v prípadoch, ktoré ustanovuje zmluva alebo tento alebo iný zákon.

54. Podľa § 349 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zmluva zaniká, keď v súlade s týmto zákonom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane; po tejto dobe nemožno účinky odstúpenia od zmluvy odvolať alebo zmeniť bez súhlasu druhej strany.

55. Podľa § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy.

56. Podľa § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka strana, ktorej pred odstúpením od zmluvy poskytla plnenie druhá strana, toto plnenie vráti; pri peňažnom záväzku spolu s úrokmi vo výške dojednanej v zmluve pre tento prípad, inak ustanovenej podľa § 502. Ak vracia plnenie strana, ktorá odstúpila od zmluvy, má nárok na úhradu nákladov s tým spojených.

57. Podľa vyššie citovaného ust. § 351 základným právnym dôsledkom odstúpenia od zmluvy je zánik všetkých práv a povinností zo zmluvy, ak v tomto alebo v iných ustanoveniach nie je ustanovené inak. Ustanovenie § 349 ako právny dôsledok odstúpenia od zmluvy uvádza zánik zmluvy. Odsek 2 ust. § 351 upravuje vysporiadanie plnenia, ktoré bolo poskytnuté na základe zmluvy pred jej odstúpením. Každá zmluvná strana je povinná vrátiť to plnenie, ktoré pred odstúpením prijala. Pri peňažnom plnení sa platí aj úrok z omeškania vo výške dojedanej v zmluve, inak vo výške ustanovenej v § 502. Ak plnenie vracia tá strana, ktorá od zmluvy odstúpila, má právo na náhradu nákladov s tým spojených.

58. Na základe vykonaného dokazovania, v štádiu rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen zo dňa 07.novembra 2019 považoval odvolací súd odovzdanie motorového vozidla autorizovanému servisu za riadne odovzdanie vozidla žalovanému, keďže žalovaný mal možnosť si predmetné motorové vozidlo z autorizovaného servisu prevziať a v prípade, ak s odstúpením od zmluvy nesúhlasil, bol povinný žalobcovi oznámiť, že si motorové vozidlo z autorizovaného servisu neprevezme. Opätovne odvolací súd konštatuje, že nepopiera, že v prípade odstúpenia od zmluvy majú zmluvné strany povinnosť vrátiť si vzájomné plnenie, ale odovzdanie vozidla autorizovanému servisu považoval v tom čase za dostatočné na to, aby si žalovaný uvedené vozidlo na tom mieste prevziať mohol, čím si podľa názoru odvolacieho súdu žalobca splnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka.

59. Až následne po rozhodnutí odvolacieho súdu bolo v konaní preukázané, že motorové vozidlo bolo rozobraté na pokyn žalobcu a nie je uvedené do stavu, aby mohlo byť odovzdané žalovanému, čo potvrdil aj svedok C. B. na pojednávaní dňa 20.07.2021 (č.l. 331 p.v.).

60. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo potom povinnosťou žalobcu po rozhodnutí, ktorým odvolací súd rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 07. novembra 2019 zrušil, požiadať autorizovaný servis, v ktorom je predmetné motorové vozidlo odstavené, aby toto motorové vozidlo bolo dané do stavu spôsobilého na odvezenie si vozidla zo strany žalovaného, čo sa však nestalo a ako potvrdili aj štatutárni zástupcovia žalobcu na pojednávaní, motorové vozidlo sa nachádza v servise v takom stave, v akom zostalo po prehliadke znalcom, teda rozobraté.

61. Vzhľadom na to, že v zmysle ust. § 351 Obchodného zákonníka každá zmluvná strana je povinná vrátiť plnenie, ktoré pred odstúpením prijala, a ktoré predstavuje synalagmatický záväzok, teda na jednej strane stojí v prípade kúpnej zmluvy povinnosť predávajúceho a právo kupujúceho na vrátenie kúpnej ceny oproti právu predávajúceho a povinnosti kupujúceho na vrátenie predmetu kúpy, čo vzhľadom na zistenie uvedených skutočností (pretrvávajúce rozobratie vozidla) nie je možné, dospel vykonaným dokazovaním odvolací súd k záveru, že žiadna zo strán si nemôže samostatne uplatniť svoje právo na plnenie poskytnuté podľa zmluvy, od ktorej bolo neskôr odstúpené. So zreteľom na uvedené sa žalobca v prejednávanej veci môže domáhať na súde vrátenia svojho plnenia len vtedy, ak by v žalobe vyjadril podmienenosť tohto plnenia nárokom druhej strany alebo len ak nebol povinný vrátiť plnenie žalovanému. Zo spisu však vyplýva, že o tento prípad v danej veci nejde.

62. Vzhľadom na to sa žalobca nemohol domáhať samostatného plnenia, ale mal vyššie uvedenú vzájomnosť a podmienenosť práv a povinností strán konania primerane vyjadriť v petite žaloby. Keďže žalobca v petite žaloby túto vzájomnú viazanosť reštitučných povinností strán konania nevyjadril (a svoju povinnosť na umožnenie prevzatia vozidla žalovaným po rozhodnutí odvolacieho súdu nesplnil) a súd je viazaný žalobným návrhom, nemôže byť žaloba z tohto dôvodu úspešná. Uvedený právny názor vyplýva napr. z rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo/115/2008 zo dňa 26.02.2009, podľa ktorého nebolo možné vyhovieť žalobe, ktorá nezodpovedala § 457 Občianskeho zákonníka (obdobne § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka, pozn. odvolacieho súdu) a ani prekročiť žalobný návrh a rozhodnúť o vzájomnej povinnosti oboch účastníkov vrátiť si poskytnuté plnenie. Obdobne aj uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 119/2014, podľa ktorého návrh účastníka neplatnej (zrušenej) zmluvy na vrátenie kúpnej ceny je nárokom podmieneným zo zákona povinnosti vrátiť druhému účastníkovi to, čo získal za kúpnu cenu, ktorej vrátenia sa domáha. Ide o vrátenie vzájomných plnení z neplatnej (zrušenej) kúpnej zmluvy, z ktorej je jedno je plnenie nepeňažné. Preto ak napríklad žalobca žiada vrátenie vecí z neplatnej (zrušenej) kúpnej zmluvy, súd žalobe vyhovie tak, že vo výroku rozsudku vyjadrí vzájomný (synalagmatický) záväzok obidvoch účastníkov neplatnej (alebo zrušenej) zmluvy na vrátenie plnenia.

63. Odvolací súd konštatuje, že na daný prípad sa nevzťahuje ani ust. § 441 ods. 3 písm. b/ Obchodného zákonníka, pretože pokiaľ aj došlo na základe žiadosti znalca k rozobratiu vozidla, po jeho prehliadke mal dať žalobca pokyn na uvedenie vozidla do stavu, v akom by bolo možné ho žalovanému odovzdať. Nemožno opomenúť tak, ako už bolo v rozhodnutí uvedené, že po rozhodnutí odvolacieho súdu bol žalobca povinný ak chcel naplniť synalagmatický vzťah, tak ako ho skonštatoval odvolací súd, dať pokyn autoservisu na zloženie vozidla.

64. Keďže žalobca neumožnil žalovanému prevziať si vozidlo v autorizovanom servise a vzájomná viazanosť plnenia tak nebola vyjadrená v petíte žaloby, dospel odvolací súd k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť, preto napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 388 CSP zmenil a žalobu zamietol.

65. Z uvedeného dôvodu sa odvolací nezaoberal ďalšími námietkami žalobcu a žalovaného, ktoré po tomto zistení neboli pre rozhodnutie odvolacieho súdu relevantné.

66. Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

67. Vzhľadom na zmenu rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol odvolací súd o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania v súlade s § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že vzhľadom na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie sa jedná o trovy konania pred súdom prvej inštancie a zároveň aj o trovy odvolacieho konania, keďže žalovaný bol v celom rozsahu úspešný tak v konaní pred súdom prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní. O výške trov konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

68. Odvolací súd pri preskúmaní veci zistil, že Okresný súd Zvolen opätovne v záhlaví rozsudku č. k. 11Cb/13/2019-422 zo dňa 14. apríla 2022 uviedol nesprávne IČO žalovaného, preto v zmysle ust. § 224 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP opravil nesprávne uvedené IČO žalovaného.

69. Rozhodnutie bolo prijaté členmi odvolacieho senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

– 1 –

41Cob/46/2022-502

ZNAK_SR

file_0.wmf

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).